

XXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Kapitelstakster m. m.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 25. Februar 1915).

Straks efter at Udvalget var nedsat, stillede Landbrugsministeren i Henhold til sine Udtalelser under Lovforslagets 1ste Behandling de nedenfor under Nr. 2, 3 og 6 trykte Ændringsforslag.

Udvalget har søgt forskellige Oplysninger hos Landbrugsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Ministeriernes Svar følger som Bilag.

Med Hensyn til Lovforslagets Hovedbestemmelser — §§ 1 og 2 — har Udvalget delt sig i 3 Mindretal.

Et *Mindretal* (Godskesen, Oluf Jensen, Nordby, Olufsen, Piper, Rottbøll og Tvede) mener, at de nævnte Bestemmelser gør Indgreb i Afgiftsnydernes lovlige Rettigheder paa en Maade, som er i Strid med Grundlovens § 82. Dette gælder — ogsaa for saa vidt Lovforslaget sigter paa Fremtiden — med Hensyn til Forpagtningsafgifter og andre Ydelser, der er hjemlede ved private Kontraksforhold. Naar Parterne har vedtaget, at de paa-gældende Ydelser skal erlægges efter Kapitelstakst, kan der nemlig ikke være Tvivl om, at Kapitelstaksten er valgt som

en praktisk og let tilgængelig Maalestok for Værdien af Korn af Aarets Høst. Hvis derfor Staten vil paatvinge Parterne et andet Begreb om Kapitelstakst, vil dette være et klart Indgreb i bestaaende Rettigheder.

Men under alle Omstændigheder kommer Lovforslaget — og det saavel for offentligretlige som for privatretlige Ydelsers Vedkommende — i Strid med Grundlovens § 82, for saa vidt som Bestemmelserne ogsaa skal finde Anvendelse paa Afgifterne for det alt forløbne Aar, 1914, Retten til de paagældende Afgiftsydelser vil i Almindelighed være endeligt erhvervet med Udgangen af 1914, og Kapitelstaksten, hvorefter Afgiftsydelserne beregnes, er overensstemmende med Loven af de dertil beskikkede Myndigheder fastsat senest den 2. Februar 1915. Mindretallet kan ikke anerkende nogen Ret for Regeringen til at ophæve eller suspendere den saaledes lovlige fastsatte Kapitelstakst. Efter at Kapitelstaksten en Gang er sat, har vedkommende Afgiftsnydere erhvervet en nøjagtig bestemt Fordringsret, som efter Grundlovens § 82 kun kan betages